

rette en Tak saavel til den højtærede Handelsminister som til den højtærede Justitsminister for deres Støtte og Velvillie under de Forhandlinger, vi har ført vedrørende Kalundborg og Omegns Banks Forhold. Jeg vil gerne tilføje en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har nedsat en Kommission til at undersøge de Henckelske Foretagender. Der er gennem disse Foretagender, Banken indbefattet, i Løbet af faa Aar forsvundet ca. 20 Mill. Kr. Der har været det til fælles for disse forskellige Foretagender, at næsten alle de Penge, der er anbragt i dem, er forsvundet. Overfor disse Forsvindingsnumre har Befolkningen hidtil staaet uforstaaende, men nu har den højtærede Justitsminister nedsat en Kommission for at skaffe Klarhed, og jeg hilser denne Kommissions Nedsættelse med Glæde, idet jeg mener, at Befolkningen og Samfundet kan kræve Klarhed over, hvor disse Penge er forsvundet hen. Det er det sundeste, at der bliver bragt Klarhed til Veje. Er nogen med Urette mistænkt eller beskyldt for noget, er det meget ønskeligt, at han bliver renset; men er der nogen, der ved disse forskellige Transaktioner har begaaet noget ulovligt, er det ogsaa rigtigt, at han bliver draget til Ansvar.

Endnu en Ting vil jeg i denne Forbindelse nævne. Den Gang Kalundborg og Omegns Bank traadte i Likvidation, gjorde den det efter forskellige Forhandlinger, ogsaa med Handelsbanken, og man mente, at denne Likvidation skulde være fortsat. Men da kom der, om jeg saa maa sige, en Mand i Vejen med en Slæde. Denne Mand var den landskendte, snart berømte Sagsfører Olsen i Jyderup. Der blev gjort Forsøg paa fra denne ene Mands Side at opnaa en Forret. Medens Sparerne i al Almindelighed kunde faa udbetalt 50 pCt. af deres Penge, erklærede denne ene Mand, at han vilde have 80 pCt., og hvis han ikke kunde faa det, vilde han begære Banken erklæret konkurs; og da han ikke kunde faa sin Villie igennem, gik han til at erklære Banken konkurs trods Advarsler baade fra min og fra Spareforeningens Side og til Trods for, at det var imod hele den lokale Befolknings Ønske. At denne Konkurs har været til Skade for Egnen, er utvivlsomt. Det forekommer mig nu, at det er vel megen Magt at lægge i en enkelts Mands Haand at kunne forlange en saadan Bank erklæret konkurs, skønt det strider mod 8 000 andres Spareres Ønske. Derfor vil jeg henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa dette Forhold, for at det kan

overvejes, om der skulde være noget at gøre derved.

Jeg har til Slutning en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det ærede Medlem forsøgte forleden Dag ved Hjælp af en Statistik at bevise, at de danske Landbrugere, navnlig Gaardmændene, har betalt for lidt i Skat. Det ærede Medlem har altid næret en varm Kærlighed til Gaardmændene. Han taler ofte om dem og røber lige saa ofte megeringe Kendskab til Gaardmændenes Vilkaar og Fortjeneste. Nu vil det ærede Medlem gennem de Tal, han nævnte, forsøge at bevise, hvor store Indtæger Landbrugerne havde haft. Det ærede Medlem nævnte, at Sparekasseindskuddene fra 1914 til 1918 var steget med 340 Mill. Kr. eller 50 pCt.; samtidig med at denne Stigning havde fundet Sted, havde Formue- og Indkomstskatten i alt udgjort 627½ Mill. Kr., men heraf havde Byerne betalt 490,5 Mill. Kr.; Landdistrikterne kun betalt 137 Mill. Kr. Det ærede Medlem nævnte disse Ting, der ikke staaer godt til hinanden, og mente med andre Ord, at Gaardmændene havde opgivet for lidt eller var paalignet for lidt i Skat. Jeg vil i den Anledning henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa en anden Statistik, idet jeg henviser det ærede Medlem til „Statistiske Efterretninger“ for 28. August 1921, hvoraf man ser, at Hovedstadens samlede Indskud udgør i 1914 791 Mill. Kr., 1921 3 481 Mill. Kr., medens det øvrige Land i 1914 havde en Indskudskapital paa 972 Mill. Kr., der i 1921 var steget til 2 300 Mill. Kr. Det ærede Medlem ser heraf, at Indskuddet i København var steget med 340 pCt., men i det øvrige Land med knap 140 pCt.

Det vil ses, at disse Tal staaer ret godt til dem, det ærede Medlem nævnte, hvorefter man i København har svaret 78 pCt. af Skatten i den Tid og paa Landet kun 22 pCt., men det ærede Medlem vil tillige se, at de Tal, han forleden opgav, ikke beviser, at Gaardmændene har opgivet for lidt i Indkomst. Jeg har blot ønsket at paapege dette. Jeg tror ikke, Gaardmændene i al Almindelighed tager nogen Skade af Angreb fra det ærede Medlems Side; men hvis det ærede Medlem vil fortsætte med disse Angreb paa den danske Gaardmandsstand, var det dog muligt, at han burde følge det Raad, det ærede Medlem Hr. Pinstrup forleden Dag gav ham, om selv at forsøge at faa en praktisk Virksomhed ved Landbruget. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen f. Eks. fik en Gaard